

ВИЗНАЧЕННЯ МОДЕЛЕЙ УПРАВЛІННЯ ПРОЕКТАМИ З ВИКОРИСТАННЯМ РОЗПОДІЛЕНИХ КОМАНД

Осетрова Т.О.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут»,
м. Харків*

В даний час підприємства, які займаються проектною діяльністю, все більше відходять від орієнтації на стандартні форми організацій проектних команд в сторону використання розподілених команд.

Метою дослідження є визначення моделей управління проектами з використанням розподілених команд для гнучкої розробки програмного забезпечення – SCRUM.

Сьогодні SCRUM є характерною методологією розробки програмного забезпечення для ефективною моделі «All-at-Once», котра активно використовується на підприємствах та орієнтована на потреби клієнта [1]. Вона передбачає створення програмного забезпечення включаючи в себе одночасну роботу над вимогами, аналізом, проектуванням, кодуванням і тестуванням, а потім передбачає доставку системи відразу.

В роботі розглянуто три моделі Scrum для розподілених команд, котрі зазвичай спостерігаються на практиці:

Ізольований SCRUM - команди ізольовані географічно. У більшості випадків офшорних команди не є крос-функціональними і не можуть використовувати процес SCRUM;

Розподілений SCRUM - команди ізольовані географічно, але регулярно проводяться засідання основних представників команд у певній локації для синхронізації дій;

Інтегрований SCRUM - команди ізольовані географічно, але вони міжфункціональні

Досліджено також, що найбільш ефективна модель при використанні розподілених команд є Інтегрований SCRUM, однак вона потребує щоденних зустрічей та високого рівня комунікації між функціональними командами, котра повинна координуватися проектним менеджером. Ця модель загалом рекомендується для досвідчених команд в різних місцях.

Література:

1. Швабер К. Agile Project Management with Scrum / К. Швабер, Л. Стівенс. - Microsoft Press, - 2004. - 163 с.